

Jeg synes, at den bedste måde, hvis man vil genere den daglige ledelse af et selskab, det er da konstant at pudse undersøgelseskommissioner på dem af den ene og den anden slags. Jeg synes, at vi skylder de mennesker respekt for deres arbejde, indtil det er bevist, at det ikke er i orden. Og vi er ikke dummere, end at vi også kan læse aviser, og følgegruppemedlemmerne, lige så vel som medlemmerne af Folketinget, vil straks reagere, hvis der er noget, der giver anledning til dyb alvor.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er altså ikke særlig betryggende at høre hr. Langkilde tale om det her.

Men så vil jeg da spørge: Hvem har ansvaret? Er det Folketinget eller er det Københavns Kommune? Er det Folketinget, og det vil sige skatteyderne i hele landet, også hr. Langkildes på Fyn, der skal betale gildet for det her foretagende, hvis det går galt?

Jeg synes, det vil være godt at få at vide fra denne her talerstol, hvem det er, der hæfter. Det er jo ikke hr. Langkilde, og det er jo heller ikke finansministeren. Hvem er det, der hæfter, hvis det her går galt?

Aage Brusgaard (FP):

Ja, Fremskridtspartiet går jo ikke med så små sko, så selv om det er et reaktionært parti, der har fremsat et beslutningsforslag, støtter vi det, hvis det er fornuftigt.

Og jeg vil give Enhedslisten ubetinget ros for forslaget her. Det eneste sure opstød, der skal komme fra mig, er over, at vi er ikke blevet tilbudt at være medforslagsstillere.

Alle de ting, der skrider i det her projekt, og som vil skride meget mere fremover – det vil vi se om 2-3 år, helt sikkert – forudsagde Fremskridtspartiet allerede ved vedtagelsen i 1992. Det kan man slå op i bøgerne og se. Jeg kan endda se, at jeg har kaldt det et fatamorgana, og det kommer jo til at stemme.

Men vi ved jo til gengæld også, at når først et flertal har vedtaget en projekt, så skal det trumfes igennem uanset konsekvensen. Det bliver det her jo også, det ved vi.

Så er der en del, der har været oppe og brugt forsvarsmekanismen, at der er to revisionsanstalter, der godkender det her og aldrig har haft kritiske kommentarer. Hvis nogen af disse revisorer lytter til debatten her, så sidder de og griner godt i skægget, for det er klart, at der hver-

ken er lavet bedrageri eller andet, men der er købt elastik i metermål.

Når budgettet ikke kan holde, så forlænger man bare afdragstiden, først fra 15 år til 20 år, og så hæver man passagertallet. Ministeren sagde også, at det ikke var en prognose, det var sådan et skøn, og det kan man jo så ligesom skønne ud over. Det skal bare passe til budgettet. Hr. Heiselberg sidder og tørrer sig lidt i skægget; han ved også godt, at det er rigtigt. Men man får altså tingene til at passe, sådan at der selvfølgelig ingenting er at komme efter for revisorerne. Sådan er tingene.

Nu håber jeg så, efter at vi havde den debat om Folketingets forretningsorden i dag, at vi stadig har lov til at stille spørgsmål til ministeren, selv om han ikke har haft ordet sidst, og jeg har fire spørgsmål til ministeren . . .

Formanden:

Det er ordføreren, der taler. Så har ordføreren jo lov.

Aage Brusgaard (FP):

Ja, det er så til den ærede minister.

Spørgsmål nr. 1 er: Hvad vil der ske, hvis billetpriserne rent faktisk ikke kan betale afdragene? Det kunne jo ske. Hvad vil der så ske?

Spørgsmål nr. 2: Når man låner penge – her skal man altså låne omkring 5 mia. kr. – så vil jeg gætte på, at den bank, der udlåner pengene, vil have en kautionist. Hvem er kautionist? Er det Folketinget? Er det Københavns Kommune?

Og spørgsmål nr. 3: Hvis renten nu ikke var faldet, som den er – til dels på grund af en god regering er den faldet markant fra 1992 til 1997, den er sådan set halveret, men hvis den nu ikke var det – hvordan ville projektet så have set ud? Så ville der have været et kæmpehul i det, meget større end det, der er nu.

Og til sidst – ellers begynder den røde lampe nok at lyse – er mit spørgsmål nr. 4: Afdragstiden har man foreløbig sat op fra 15 til 20 år, og når det så også snart skrider, så vil jeg æde min gamle hat på, at man kommer og beder om 25 år eller 30 år. Kan Ørestadsselskabets bestyrelse alene beslutte at forlænge afdragsperioden, eller skal det op i Folketinget?

Det er klart, man kan jo sige, at skidt det her skal afdrages over 100 år, og så er det klart, at man kan få det til at rende rundt, og man kan sige, så er der ingen afdrag, men renterne skal bare betales.

De helt klare spørgsmål vil jeg gerne have, at ministeren svarer på i sin afslutningstale.